

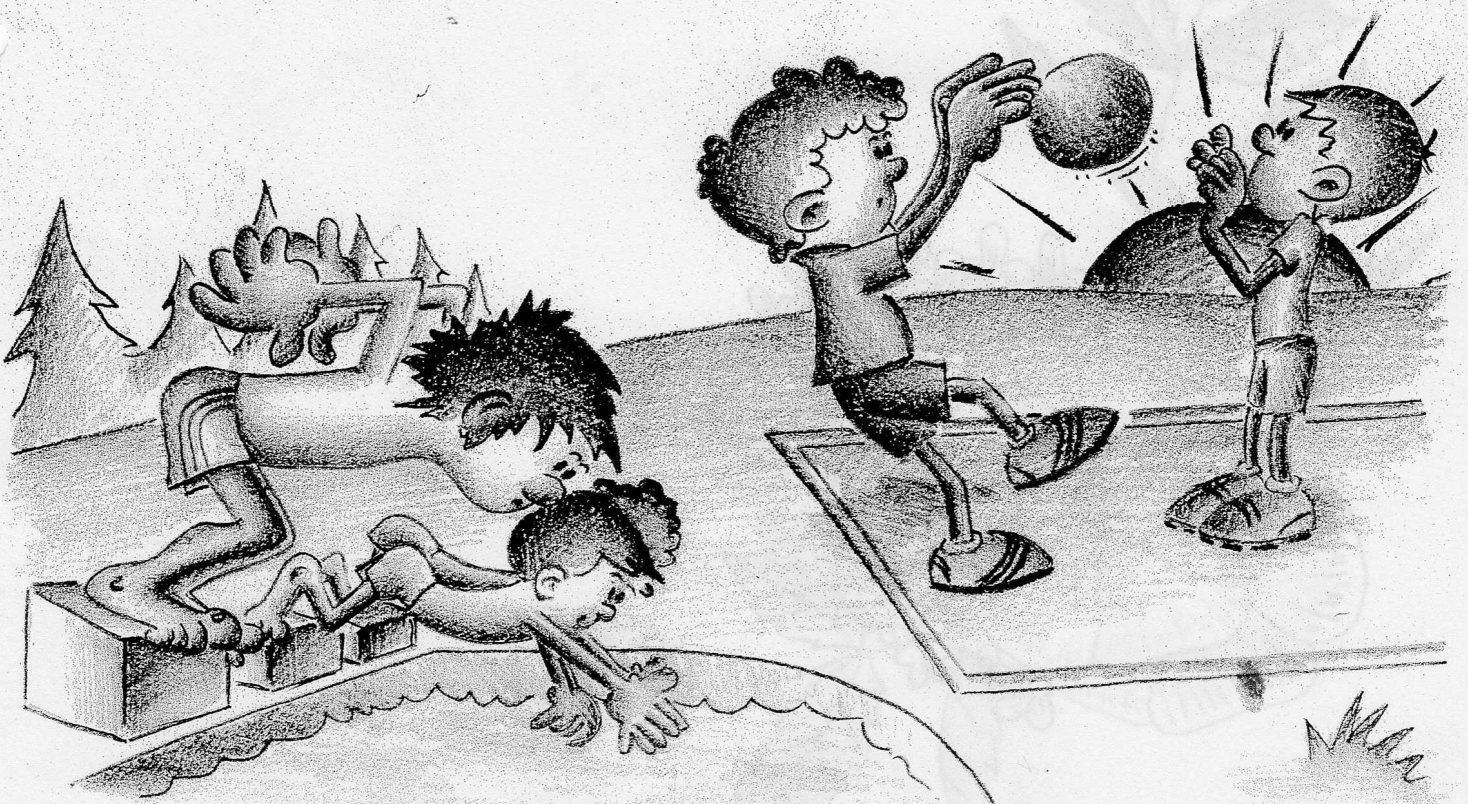

Coburgáčik

Klárka a Zajdo

Bolo raz jedno dievčatko. Volala sa Klárka. Bolo milé a veľmi dobrosrdečné . Malo krásne hebké vlasy a jedného dňa k nej priskákal malý zajačik . Bol iný ako tie ostatné. Preto si ho Klárka chcela nechať . Klárka bývala s babičkou a preto sa išla opýtať jej . Babka so všetkým súhlasila. Mala však podmienku. A to, že bude bývať vonku . Klárka bola z toho nadšená a hneď mu dala meno. Volal sa Zajdo. Jedného dňa poslala babka Klárku natrhať jablká, lebo chcela robiť koláč . Klárka sa teda vybrala na cestu a zobrala so sebou Zajda . Leňže ako išli, žiadne jablká nenašli. Klárka bola z toho nešťastná, lebo sa veľmi tešila na koláč. Sadla si na kameň a rozmýšľala, kde mohli zmiznúť všetky jablká. O chvíľu k nej priskákal Zajdo a odtrhol jej kúsok vlasov. Klárke sa to nepáčilo, pretože mala tie najkrajšie vlasy na svete. Tak povedala Zajdovi, že ho nechá v lese ak jej to ešte raz urobí. A v tom Zajdo povedal: „Ver mi a uvidíš!“ Klárka sa ho zľakla a čudovala sa, že ako to, že rozpráva. Keď jej to Zajdo všetko vysvetlil, zobral tie vlasy a rozfúkal ich na ten najväčší jablkový strom čo našli a narástli tam tie najkrajšie jablká aké kedy videla. Natrhali ich toľko, koľko sa len dalo a zanesla ich babičke. Babka sa nevedela vynadávať na krásu jabl'k. Potom sa schytili do pečenia a upiekli ten najsladší koláč na celom svete.

autor: T.Čunderlíková, 8.ročník

Čarovná záhrada

Na našej škole sa uskutočnil projekt s názvom „čarovná záhrada“ vďaka finančnej podpore CEEV Živica a IKEA Bratislava v rámci grantového kola a Vašej podpore vo verejnom hlasovaní sa projekt mohol zrealizovať. Projekt sme začali realizovať 2.5.2014. Plán bol taký, že ak bude pekné počasie nebudeme sa učiť, ale budeme realizovať projekt. Nuž preto, lebo nikto sa nechcel učiť aj napriek špatnému počasiu sme všetci prišli bez učebníc a v pracovnom odevu. Koordinátorky projektu museli vymyslieť náhradný plán. Na šťastie sa po čase vyjasnilo a mohlo sa pracovať. Pán Húska nám zoral miesto na sadenie v blízkosti školy, starší chlapci zryľovali miesto na kvety, dievčatá tam následne sadili kvety a zem zbavovali koreňov buriny. Menšie deti maľovali kamene. Práca nám išla od ruky. V ďalší deň realizácie 9.5.2014 sa zapojili aj rodičia pomáhali nám s realizáciou. Kopali sme jamy na ruže a ovocné stromy, sadili priesady a kvety, vytvárali sme bylinkového slimáka, maľovali kamene a už suché sme ukladali na miesto. Deň dopadol super a myslím že sa páčil ja ostatným☺.

Keby som bola vodou

Keby som bola vodou.....

....bola by som zdravá

...bez vône a bez farby

...bola by som studená ako ľadovec

...bola by som teplá ako perinka

...bola by som zelená ako lúčna tráva

...bola by som modrá ako nezábudka

...bola by som mokrá ako májový dážď

...bola by som čarovná ako vodná víla

...bola by som číra ako mušie krídla

...bola by som nekonečná ako kolobeh života Zeme.

Meno a priezvisko: Sabína Arvajová

Ročník: 4.

ZŠ s MŠ vo Svätom Antone

č. 47

969 72 Svätý Anton

Pre mamičku

Keď som bola malá
hovorievala mi mama,
teraz si ešte malá,
no keď budeš mladá,
budeš tiež mama.

Pobozkala som ju na líčko
a pošepkala tichučko,
mamka moja sviatok máš
a ružu ti k nemu dám.
K tvojmu sviatku všetko dobré,
aby sa ti žilo dobre,
Tvoja dcérka ťa má rada,
že by ti aj modré z neba dala.

B.Maruniaková, 7.ročník

O baníctve

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden baník Janko a bol veľmi krutý. Keď sa vybral do bane a zistil, že nemá kľúče, nahneval sa. Na druhý deň išiel do bane kopat' zlato pre kráľovnú a kráľa. Keď zistil, že mu nedali príkaz, bol z toho veľmi smutný. Preto sa vybral za komorným zámku. A to bol škriatok. Volal sa Jožko. Bol veľmi šikovným sluhom. Dával pozor na kráľovnú a kráľa a nezabudol ani na ich dcérku. Tej sa bál viac ako kráľa a kráľovnej, lebo si myslel, že to bude zlé dievča keď sa narodí. Škriatok mal čarovnú moc, vedel veštiť a táto veštbá hovorila, že kráľovská dcéra bude zlé dievča. Ale v Jožovej hlave bolo stále veštenie, tak prestal strážiť komoru. Šiel na najbližšiu lúku a začal veštiť. Znovu mu vyšlo to isté a vtom si spomenul na komoru. Šťastie, že si spomenul včas, lebo sa niekto do komory chcel vlámať. Preto sa Jožo vrátil a uvidel v komore zlodeja. Zlodej ostal zaskočený a zmätený, že ho tam niekto prichytil. Hneď sa však otočil a zistil, že to je obyčajný človek z dediny. A tak sa ho opýtal. „Prečo ideš s krompáčom do komory?“ Človek odpovedal: „Pretože kráľ mi nedal odmenu za minulý rok, keď som strážil komoru a mimochodom som chudobný. Nemám čo jesť.“ Jožo mu na to odpovedal: „Nechaj tak, ja to vybavím s kráľom a už choď, povedal. Škriatok Jožo hneď volal kráľa ku komore, že majú veľa zásob a mohli by ich trochu porozdávať do dediny. Kráľ súhlasil. Na druhý deň sa prišiel poďakovať škriatkovi aj baník Jano. Po týždni od tejto udalosti sa vybral baník kopat' zlato. Keď začal kopat', nedalo sa mu, pretože tam bol zaseknutý v zemi veľký kus zlata. Tak sa vybral kopat' vedľa a videl, že tam je veľký kus zlata, tak vykopal. Keď dokopal, zlato vypadlo. A baník išiel za kráľom ukázať mu to zlato, čo vykopal. Kráľ rozmýšľal, či to zlato je pravé alebo nepravé. Tak do neho zahryzol a pocítil takú bolesť, že si najal profesionála na zlato. Profesionál kráľovi povedal, že to zlato je pravé. Kráľ sa potešil a dal zlato odložiť do pokladnice. Z toho veľkého zlata sa dalo odlomiť a zobrať si kúsok, ale bol to čarovný kúsok zlata, z ktorého nikdy neodbúdalo. Kráľ mal veľa zlata a už nepotreboval viac, tak sa rozhodol, že ho porozdáva aj ľuďom v dedine. Od tej chvíle ľudia nepocítili chudobu v tej krajine. Baník a jeho žena boli šťastní, že pomohli kráľovi a ten pomohol všetkým ostatným ľuďom v dedine. Z tejto malej dediny sa stala čoskoro bohatá ríša. Ľudia boli šťastní až do smrti a kráľ sa tešil s nimi. A to zlato možno niekde teraz leží a čaká na nového objaviteľa. Možno, že ho ním budete vy deti.

Autor: Sára Kondeková

Ročník: 2.

Základná škola s Materskou školou vo Sv. Antone,

Voda pre život

Kde bolo tam bolo, na konci údolia liala sa voda. Videla Šmolkov a chcela to povedať. Ako sa tak liala, nestihla sestrám vlnám povedať, že pod vodopádom žijú tvory menom Šmolkovia. Tatko Šmolko miloval prírodu a hlavne vodu. Keď videl vodopád zľakol sa a utiekol aj za ostatnými. Voda sa prudko liala na šmoliu dedinu. Večer keď vyšiel mesiac, voda zaspala. Ráno prišli Šmolkovia a uvideli vodu spať. Povedali si, že vode a prírode budú pomáhať.

Meno a priezvisko: Sabína Arvajová

Ročník: 4.

ZŠ s MŠ vo Svätom Antone

č. 47

969 72 Svätý Anton

autor: Anna Slovákova 8. ročník

O baníkovi

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden baník a ten baník sa volal Tom. Raz kopal v bani, a keď tak kopal a kopal, tak sa zľakol a vidí, vidí malú príšerku. To bol trpaslík. A ten mu hovorí: „Hajuvajuvau!!!“ A ten baník sa zľakol a hovorí: „hups, ja som sa vyľakal!!!“ A ten trpaslík hovorí: Hmmm. Baník na to: „Do you speak english?“ Trpaslík mu na to: „Ha, ha, ha, japahoporipím, tapaktopo.“ Baník mu na to: „Hovoríš takto???“ Trpaslík odpovedá: „Aj tak.“ Potom sa skamarátili, ale keď prišla posádka pre trpaslíka, ktorý sa volal vlastne Kaktus, museli všetci trpaslíci z posádky na trpaslíka Kaktusa zavolať: „Pod' sem, Kaktus.“ A ten baník sa po druhýkrát v živote zľakol a zakričal: „Jajajaja sasasa bobo jijíjím.“ Ale tak ako sa zvláštne volal ten trpaslík, tak sa volala aj celá posádka. A keď odišiel trpaslík so svojou posádkou preč, baník svoj zážitok všetkým vyrozprával. Ľudia mu však neverili. Akurát im bol na posmech ako taký ťululum. A tak na to zabudol a vrátil sa do bani. A kopal a hľadal zlato za plný fúrik aby mali na chlieb. A ako tak kopal a kopal, tak sa zatriasol, lebo pred sebou uvidel ohromnú kopu zlata. Hneď sa vydal do dediny a v tej dedine išiel za starostom. A ten oči vyvaľuje, ako Mucha Puk. Baník potom išiel do dediny ešte raz. Na veľké prekvapenie tam našiel jedlo. Nevedel však od koho má tie dary. Ale netušil, že tie dary má od škriatka. Toto všetko sa však stalo v Banskej Štiavnici. Možno to bola pravda a možno nie, ako vy rozhodnete. Ale ten príbeh ešte pokračuje. Ale keď ten baník sa už nahneval, tak už nechcel tie dary, lebo ho už nebavilo ich zbierať, lebo ich už mal plný dom. Jedného dňa tie dary zmizli, okrem toho zlata. A tak ten baník dostal od starostu veľa peňazí. Dostal jeden veľký dom a potom sa vrátil do bane. A na to všetko zabudol.

A zazvonil zvonček a rozprávky je koniec. Cingilingling.

Autor: Klaudie Kočí

Ročník: 2.

Základná škola s Materskou školou vo Sv. Antone,

Č. 47

969 72 Svätý Anton

Klaudie Kočí

Č. d. 18

969 72 Svätý Anton

Tel. číslo – matka: 0915 293 775

Čo by sa naozaj stalo, keby na svete neboli učitelia?

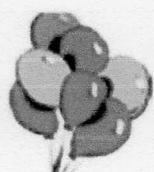
Naozaj ja neviem, ale poviem vám o tom príbeh. Ale dávajte veľmi dobrý pozor! No tak vám ho rozpoviem:

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden princ, ktorý sa nechcel učiť. Ale musel sa. Raz, keď nastúpil na trón, zakázal, aby sa dospelí učili za učiteľov a učiteľky. Ale keď tí starí ľudia učitelia a učiteľky vymreli, tak mu nehovorili pán kráľ, ale zlý kráľ. Ako roky plynuli, kráľ čoraz viac rozmýšľal o svojom následníkovi. Našiel si svoju kráľovnú, ktorá pochádzala z inej krajiny. Bola pekná a veľmi múdra. Kráľ pochopil, že to neoblo správne rozhodnutie zakázať učiteľov. Nikto v krajine nevedel vtedy čítať, písať a počítať. Po svadbe založili prvú školu, v ktorej bola kráľovná učiteľka. Všetci z krajiny začali chodiť do školy a veľmi sa tešili, že kráľ pochopil, že zakázať učiteľky a učiteľov bolo zlé rozhodnutie. A odvtedy je v tejto krajine veľa múdrych ľudí, ktorí sú vďační učiteľom a učiteľkám za to, čo ich naučili.

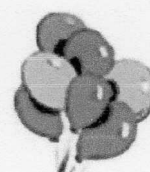
Autor: Eva Buzalková

Ročník: 3.

Základná škola s Materskou školou vo Sv. Antone,

Medzinárodný
deň detí

Medzinárodný deň detí sa zvyčajne (ale nie všade) oslavuje
každoročne 1. júna.

... Je to deň ktorý majú radi hádam všetky decká. Je to deň
zábavy a radosti .

Redakčná rada časopisu:

Mgr.Ingrid Kosmeľová

PhDr.Stanislava Jad'ud'ová

Boris Buzalka

Timea Čunderlíková

Veronika Šoucová

Anna Horváthová

Paula Gregáňová

Nina Beláková

Danka Hajduová

Klaudia Remeňová